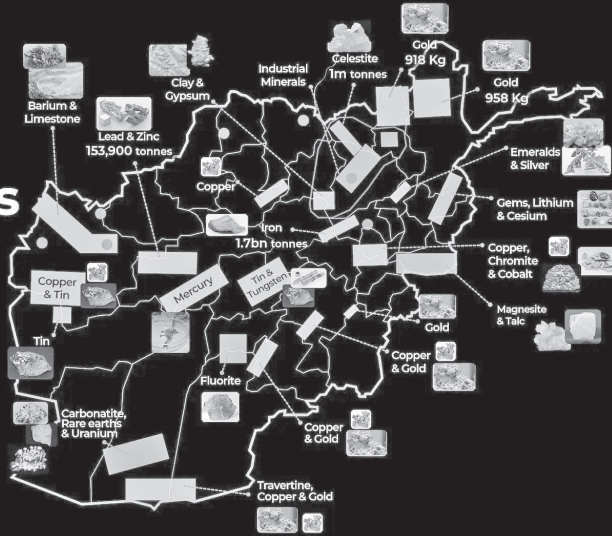

Mapping Afghanistan's untapped natural resources

که محموله‌های بین ۲۵ تا ۲۸ تنی را حمل می‌کنند انجام می‌شود. کامیون‌ها در امتداد شاهراه‌های ملی اصلی افغانستان تردد و از کابل یا نزدیکی آن عبور می‌کنند. صادرات سنگ لاجورد عمدتاً از طریق گذرگاه رسمی مرزی تورخم بین پاکستان و افغانستان انجام می‌شود. بنابراین (با تعریف اسنایدر) در سطوح فعلی بهره‌برداری از سنگ لاجورد به احتمال قوی غیرقابل غارت است. سهم اصلی سنگ لاجورد به چین می‌رود، یعنی جایی که قیمت‌ها به خاطر عرضه بیش از حد سقوط کرده‌اند.

طبق تعریف اسنایدر در مقیاس فعلی بهره‌برداری و در یک یا چند مرحله از زنجیره تأمین اکثر مواد معدنی در افغانستان باید آنها را غیر قابل غارت تلقی کرد. فقط سنگ‌های قیمتی (از جمله یاقوت و زمرد) هستند که در

غارت منابع غارت نشدنی در افغانستان: چگونه و چرا

تمام مراحل از محل استخراج تا مرز افغانستان واقعاً قابل غارت هستند. سنگ معدن طلا برخلاف طلای رسوبی که در رودخانه‌ها و نهرها پیدا می‌شود نیاز به فرآوری قابل توجهی دارد که نوعاً در محل معدن یا در نزدیکی آن انجام می‌شود. بنابراین طلا را نمی‌توان در نقطه تأمین قابل غارت دانست. همه نمونه‌های دیگر - سنگ لاجورد، زغال سنگ، کرومیت، تالک و تا حد زیادی بیشم - در مجموعه‌های سنگینی به وزن ده‌ها تن و روی کامیون‌های بزرگی حمل می‌شوند که باید به بزرگراه‌های اسفالتی اصلی بچسبند و مسافت‌های قابل توجهی را طی کنند و تعداد انگشت‌شماری از گذرگاه‌های مرزی که توسط این جاده‌ها خدمات‌رسانی می‌شوند صادر شوند. این یعنی حمل و نقل

معادن زمرد
پنجشیرتحت
کنترل نخبگان
ولایتی هستند،
اما حتی اگر
این ایالت
آرام و امن هم
باشد، استخراج
غیرقانونی و
گسترده است